

Senegal is een warm land, letterlijk en figuurlijk

Midden de belangrijkste week van het jaar voor laatstejaarsstudenten in het secundair onderwijs, de 100 dagen kwamen er aan, maakte Vibe Seuntjens tijd om te vertellen over haar inleefreis naar Senegal. Samen met Janne Leppens, Eva Schelles, Mattis Swannet en

leerkracht Bruno Mondelaers bracht ze een deel van de kerstvakantie door in een land waar 46° gewoon is. Het werd een intense ervaring, fysiek door de grote hitte en mentaal door de confrontatie met een andere cultuur.

Het Heilig Graf was één van de vier scholen die uitgenodigd werden om leerlingen af te vaardigen voor deze reis.

Vibe, zesdejaarsstudente wiskunde-wetenschappen, en in haar vrije tijd actief in dans en theater en bij de zeescouts, ging in op de uitnodiging om naar een infomoment op school te komen. Ook de ouders kregen een info-avond. Van de 35 studenten waren er 13 die een motivatiebrief schreven waarom ze op inleefreis wilden. Daarna volgde een sollicitatiegesprek, deels in het Frans, de voertaal van Senegal, met de leerkracht, de schooldirectie en iemand van Broederlijk Delen. Vibe vertelde dat ze beseft dat ze een beetje verwend is maar dat ze thuis ook leerde dat inzet en solidariteit belangrijk zijn. Meegaan naar Senegal was voor haar een nieuwe uitdaging. **Once in a lifetime** met de groep iets concreet te kunnen doen. Ze werd geselecteerd.

De reis begint in Vlaanderen. Vibe en haar reisgenoten kwamen twee weekends samen om kennis te maken met elkaar en met Senegal. Bovendien betalen de inleefreizigers 2000 euro voor hun trip. Vibe en haar medestudenten organiseerden in de school een comedy-avond en een wafelverkoop. Met de opbrengst én met de inkomsten van weekendwerk was de reis voor iedereen betaalbaar.

Land vol uitdagingen

De eerste drie dagen bezochten de inleefreizigers de projectorganisaties van Broederlijk Delen. In een land waar 77% van de bevolking leeft van de landbouw, is droogte de grootse vijand. Vibe was onder de indruk van projecten als ADTGert dat zich richt op erosiebestrijding en herstel van uitgeputte landbouwgronden. Zij was dan ook blij om echt te kunnen helpen bij het bouwen van dammen om het weinige water optimaal te kunnen benutten. Ze hielp ook mee bij het planten van bomen om zo schaduw te creëren en vruchtbare grond te hebben.

Symbiose was een volgend project dat haar aansprak, omdat het vooral vrouwen zijn die op de velden werken en een belangrijke bijdrage leveren voor een beter beheer van het leefmilieu. En ook bij GRAIM zagen ze vrouwen die experimenteerden met eigen bewaringssystemen voor groenten. Pekelen en steriliseren behoren bij ons tot ons erfgoed maar zijn innovatief op het bloedheet platteland waar ijskasten en diepvriezers onbekend zijn.

Warm en gastvrij

Vibe en Aline logeerden drie dagen bij een gastgezin in Dabaly. De gastvrouw, actief in Symbiose, woont samen met haar zus, grootouders en vijf zonen in één huis. De man des huizes werkt in de hoofdstad Dakar en ook een dochter studeert daar. Naar Senegalese normen een familie met mogelijkheden als de dochter elders kan studeren. Hoewel. Het huis was ook letterlijk open. Deuren en ramen hebben geen glas. Douchen is een kan water over je gieten. Een toilet is te vergelijken met een HUDO op kamp. Water halen gebeurt in Dabaly tweemaal per dag met kannen en bidons. En twee keer per dag zijn vaak de vrouwen ertelijken uren bezig om met een gieter hun landbouwgronden, twee voetbalvelden groot, te gieten.

Vibe vertelt ook hoe de familie en vaak ook burensamen Thiéboudienne, het nationale gerecht van Senegal, eten. Rijst en vis en een soort uiensaus worden klaargemaakt in één grote pan. Iedereen zet zicht op de grond en ze eten samen uit de pan.

Open en solidair

Het viel Vibe op dat mensen altijd elkaar groeten ook al kennen ze elkaar niet. Er is ook grote solidariteit tussen mensen, tussen jongeren en ouderen. Ook al zijn ze geen familie, spreken ze toch van broer en zus. Er is veel respect voor ouderen. Als er al een stoel is, krijgt de oudste die. Jonge kinderen zorgen voor baby's. Maar ouderen bepalen ook wat

jongeren mogen doen. Ze straffen en bevelen. Toen een kind geslagen werd en begon te wenen terwijl ouderen smakelijk lachten, was dit voor Vibe en Aline een heftig moment. Ook de eerste kennismaking met het dorp was overweldigend. Iedereen wou hen aanraken. De meeste mensen spraken enkel het Wolof. Enkele woorden Frans en gebarentaal moesten helpen om te ervaren dat hun cultuur niet slechter maar gewoon anders is.

Migratie en klimaat

Vibe en haar reisgenoten namen daarna drie dagen deel aan een jongerenforum. Ze begonnen telkens in een kring waarbij ze elkaar zingend begroetten. Alweer een warm gebaar. Daarna debatteerden ze over hun toekomst, migratie en klimaat. Ook in Senegal dromen jongeren over een goede gezondheid, een fijne job, een tof gezin, een mooi huis. Maar kunnen verhuizen of reizen is bijna onmogelijk. Ze kunnen geen paspoort krijgen waardoor legaal migreren onmogelijk is.

De klimaatproblemen zien zij wel degelijk anders. De oorzaken van de klimaatopwarming liggen in Europa maar Afrika draagt de gevolgen. Vibe verwoordt het zo: „Wij klagen over een graad te veel terwijl zij moeten werken bij 46° om een minimum aan voedsel te kunnen telen op hun uitgedroogde velden. En als wij aan de jonge Senegalezen vertellen dat we bijvoorbeeld een veggiedag houden om zo concreet iets te doen aan het klimaatprobleem, zijn zij niet erg onder de indruk. Hoe kan het ook als je misschien één keer per week vlees kan eten.”

Vruchtbare reis

Vibe is blij dat ze de kans greep om deze ervaring mee te maken. „Nu besef ik dat ik geluk heb om in Vlaanderen geboren te zijn. Nu weet ik pas wat gelukkig zijn met kleine dingen betekent.” Vibe onderstreept ook dat Broederlijk Delen de plaatselijke projecten steunt met véél inbreng van de Senegalezen zelf. Partager, delen, is een veelgebruikt woord.

Om de boodschap en werking van Broederlijk Delen te steunen organiseert Vibe met haar reisgenoten presentaties en acties op hun school. Vibe zal in het Goddelijk Kind Jezus en Sint-Pieter komen getuigen op 22 maart bij de eerste omhaling voor Broederlijk Delen. Een kleine gift om een boom te planten is een concrete bijdrage voor eten in een dorp.

Kleine beetjes maken wél het verschil.

Bedankt Vibe om jouw ervaringen met ons te delen.

Ria Toelen